

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/443/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7709205979
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7709205979.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcov: 1/ Y. P. V., B.. X.XX.XXXX, X. T., Y.. T. XXXX/XX, 2/ T. V., B.. X.X.XXXX, 3/ T. V., B.. XX.XX.XXXX H. 4/ Y. V., B.. XX.XX.XXXX, X. T., Š. XXXX/XX, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, o odvolaní žalobcov proti rozsudku 12C/92/2009-323 z 27.6.2016 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok, okrem výroku o zastavení konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom konanie zastavil do výšky sumy 2.957,57 € s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe podanej žalobcami v 1. a 2. rade JUDr. P. proti žalovanej, ktorou sa domáhali zaplatenia sumy 13,443,50 € so 6 % úrokmi z omeškania ročne od 24.11.2008 do zaplatenia titulom náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu a súdneho komisára v konaní o dedičstve vedenom pod sp. zn. D XXX/XXXX na Okresnom súde Michalovce (po prikázaní veci na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10D/124/2010). Žalobu odôvodnili tým, že vznikli prieťahy v tomto konaní, ktoré sa viedlo od r. 1997 do r. 2007, pričom ani do podania žaloby nebolo skončené, čo bolo aj dôvodom podania sťažnosti Ústavnému súdu Slovenskej republiky, ktorý nálezom sp. zn. II.ÚS 211/07-42 z 21.2.2008 zaviazal Okresný súd Michalovce z dôvodov prieťahov v konaní zaplatiť žalobkyni v 2. rade finančné zadosťučinenie v sume 30.000,- Sk, a že škoda im mala byť spôsobená tiež postupom súdnej komisárky JUDr. Kožuškovej tým, že dedičke X. V. nebolo uznané právo k parcele č. XXX v k.ú. X. n. C. a bezodplatným užívaním tejto parcely žalovanou. Žalobcovia dňa 20.5.2008 doručili žalovanej žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak žiadnu odpoveď v zákonnej lehote ani ku dňu podania žaloby nedostali. V priebehu konania žalobkyňa v 2. rade X. V. zomrela dňa XX.XX.XXXX, preto súd pokračoval v konaní s jej dedičmi T. V., nar. XX.X.XXXX a T. V., nar. XX.X.XXXX, ako právny nástupcami zomrelej žalobkyne na strane žalobcov v 2. a 3. rade. Poukázal na pokyny a právny názor Krajského súdu v Košiciach vyslovené v zrušujúcom uznesení č.k. 9Co/31/2011-159 z 28.3.2013, ktorým bol zrušený predchádzajúci rozsudok č.k. 12C/92/2009-130 z 23.5.2011 a vec bola vrátená súdu na ďalšie konanie, v intenciách pokynov odvolacieho súdu po vrátení veci vyzval žalobcov na upresnenie žaloby a doplnil dokazovanie výsluchom žalobcu v 1. rade, oboznámením listinných dokladov a obsahu spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. D/575/1996 prikázanej na prejednanie a

rozhodnutie Okresnému súdu Rožňava pod sp. zn. 10D/124/2010, obsahom spisu v dedičskej veci po por. Barbore Hajdukovej (pôvodná žalobkyňa v 2. rade) prikázanej Okresnému súdu Rožňava pod sp. zn. 9D/117/2010. Prihliadol na to, že žalobcovia pôvodne uplatnenú sumu 13.443,50 € (vypočítanú ako 50 násobok minimálnej mzdy 268,87 €), rozšírili o sumu 2.957,57 € (vypočítanú z minimálnej mzdy 268,87 € za obdobie od 2.7.2008 do 9.6.2009) na tom skutkovom základe, že ich matka X. V. (pôvodne žalobkyňa v 2. rade) nemohla nadobudnúť dedičstvo po por. X. X., rod. T., nehnuteľnosti prenajímať a inkasovať nájomné najmenej v sume minimálnej mzdy, a to pre prieťahy a pochybenia v konaní o dedičstve sp. zn. D 575/1996 postupom Okresného súdu Michalovce a súdnej komisárky JUDr. Kožuškovej, okrem iného aj tým, že v dôsledku vykúpenia pozemkov na základe kúpnej zmluvy spisanej notárkou JUDr. Máriou Kožuškovou, pôvodná žalobkyňa X. V. nenadobudla podiel patriaci jej z pozemkov, na ktorých bol zdroj pitnej vody vlastnícky patriaci štátu, ktorý nemal záujem o náležité preverenie daného stavu, štát prišiel lacno k pozemkom a oklamal ostatných, predovšetkým dedičku X. V., štát naďalej užíva majetok, ktorý patrí dedičke X. V., nadobudnutý po poručiteľke X. X., rod. Matinovej, zomrelej X.X.XXXX (konanie o dedičstve vedené sp.zn. D/XXX/XXXX), X. V. nebolo uznané vlastnícke právo k parcele č. XXX v k.ú. X. nad C., a tým jej vznikla škoda vo výške 16.401,84 € spôsobená bezodplatným užívaním pozemku žalovanou. Žalobcovia prepočet výšky škody vykonali podľa priemerného zárobku v národnom hospodárstve 105,14 € mesačne, za obdobie rokov 1996 až 2009 v sume 1.261,68 € ročne a za 13 rokov konania vznikla škoda v celkovej výške 16.401,84 €. Súd navrhnutú zmenu - rozšírenie žaloby o sumu 2.957,57 € za obdobie od 2.7.2008 do 9.6.2009 pripustil uznesením 12C/92/2009-65 z 11.1.2011.

3. Žalobcovia v priebehu konania doručili súdu dodatočnú žiadosť zo dňa 17.6.2013 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanú Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou si v rámci predbežného prejednanja uplatnili náhradu škody vyčíslenej za obdobie rokov 1996 až 2009, ročne vo výške 1.261,68 € (105,14 € x 12 mesiacov) a za obdobie 13 rokov v celkovej výške 16.401,84 €, od roku 2009 (od úmrtia matky) vyčíslili peňažnú náhradu vo výške 1.261,68 € za rok 2010, v rovnakej výške za roky 2012 a 2013, a uviedli, že žalovaná žiadateľom do uplynutia zákonom stanovenej lehoty (do 27.12.2013) neoznámila svoje stanovisko. Podaním z 21.8.2013 žalobcovia oznámili súdu, že netrvajú na sume 16.401,07 €, ale si uplatňujú náhradu škody vo výške 16.401,84 € a zároveň žiadali sumu 2.957,57 € ako náhradu nemajetkovej ujmy, odôvodniac úpravu žalobného návrhu tým, že žiadali náhradu škody spôsobenej pôvodnej žalobkyňi vo výške 16.401,84 € a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.957,57 € na podklade nezmenených skutkových okolností, na základe ktorých mala ich právnej predchodkyňi škoda vzniknúť. Vo svojich ďalších podaniach už žalobcovia ako právni nástupcovia pôvodnej žalobkyne v 2. rade uvádzali, že náhrada škody vo výške 16.401,84 € (po rozšírení žalobného návrhu) predstavuje ušlú náhradu za bezodplatné užívanie dedičského podielu ich právnej predchodkyne štátom.

4. Žalobca v 2. rade T. V. v priebehu konania vzal podanú žalobu späť, preto súd uznesením 12C/92/2009-234 zo 16.7.2015 zastavil konanie o žalobe žalobcu v 3. rade (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13.8.2015). Uznesením č.k. 12C/92/2009-288 z 23.5.2016 súd pripustil zmenu žaloby, v zmysle ktorej sa žalobcovia v 1. až 4. rade (žalobcovia v 3. a 4. rade ako právni nástupcovia zomr. žalobcu v 2. rade Milana Hajduka, konanie o dedičstve sp. zn. 21D/1137/2014 - pozn. odvolacieho súdu) domáhajú náhrady škody vo výške 16.401,84 €, náhrady škody v sume 1.261,68 € ročne od roku 2009 do zaplatenia a zaplatenia sumy 3.319,39 € titulom náhrady nemajetkovej ujmy, a následne o takto upravenom nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci v rámci konania o dedičstve, súd konal. Právne vec posúdil podľa ust. § 18 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, účinného do 30.6.2004 v spojení s prechodným ust. § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (podľa ktorého zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi), ako aj podľa ustanovení § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, účinného od 1.7.2004, keďže podľa tvrdení žalobcov im škoda vznikala aj v ďalšom období, čo vyjadrili úpravou (zmenou) žaloby na náhradu škody (v roku 2013), teda už v čase účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. na tom skutkovom základe, že Okresný súd Michalovce a súdny komisár neoprávnene nezahrnul do dedičskej podstaty po por. X. X. v dedičskej veci vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. D/575/1996 parcelu reg. E č. 374 v k.ú. X. nad C., na ktorej sa mal nachádzať zdroj pitnej vody a dochádzalo k obohacovaniu štátu na úkor pôvodnej žalobkyne pretrvávajúcimi užívaním tejto nehnuteľnosti, ktorá

mala patriť v prípade včasného prejednávania dedičstva do dispozície X. V.. Súd uviedol, aké sú zákonné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, že zmysle ust. § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1. júla 2014 zodpovednosť za spôsobenú škodu nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti zákona sa spravuje doterajšími predpismi, z čoho je možné vyvodiť, že kritérium na rozlíšenie adekvátnej právnej úpravy, ktorú je potrebné aplikovať na konkrétny prípad, je okamih spôsobenia škody, tzn. kedy ku škode došlo, a nie okamih, kedy si oprávnený uplatnil nárok na jej náhradu. Žiadatelia si nárok uplatnili za účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z., avšak škodu si uplatňujú od roku 1996, preto súd aplikoval na vec zákon č. 58/1969 Zb. a uviedol, že tento zákon inštituuje náhradu nemajetkovej ujmy neupravoval. Vykonaným dokazovaním súd nemal preukázať, že by sa na uvedenej parcele (parcela reg. E č. XXX vedenej na LV č. XX k.ú. X. nad C.) nachádzal zdroj pitnej vody, ktorý podľa zistení v konaní o dedičstve sa mal nachádzať na inej parcele č. XXXX vytvorenej geometrickým plánom, ktorá však nebola odčlenená (vytvorená) z parcely č. XXX vedenej na LV č. XX v k.ú. X. nad C.. H. v prípade právnej predchodkyne X. V. nebolo preukázané, že by predmetom aktív dedičstva mala byť parcela so zdrojom pitnej vody, pretože poručiťka X. X., rod. T., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX, bola podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti parcely č. XXX - trvalý trávny porast, lúka v spoluvlastníckom podiele X/XX na LV č. XX k. ú. X. nad C., titulom kúpy č.d. XXXX/XXXX, pôvodne evidovanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX k. ú. X. nad C.. Výlučným vlastníkom parcely reg. C - KN č. XXXX/XX, ktorá bola prečíslovaná rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu T. z XX.X.XXXX na parcelu reg. C - KN č. XXXX, sa stala C. X. nad C., na základe kúpnej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX, ktorá parcela bola zapísaná na LV č. XXXX v k.ú. X. nad C.. U. prvej inštancie bol toho názoru, že pokiaľ do aktív dedičstva nebola zahrnutá parcela vlastnícky nepatriaca poručiťke X. X. a následne poručiťke X. V., nemohli sa súd ani súdny komisár dopustiť nesprávneho postupu v konaní. Ak podľa tvrdení žalobcov evidovaný vlastnícky stav je nesprávny, podľa názoru súdu nie je to možné riešiť v tomto spore o náhradu škody, ale v osobitnom súdnom konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Keďže zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nevymedzuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku, súd pri tomto posúdení vychádzal zo všeobecnej úpravy v ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol definíciu pojmu skutočnej škody a ušlého zisku a dospel k záveru, že žalobcovia v spore nepreukázali vznik skutočnej škody ani ušlého zisku, pretože z prebiehajúceho dedičského konania č.k. 10D/124/2010 (pôvodne D/575/96) nevyplýval žiaden konkrétny majetkový úbytok ani zmarený majetkový prospech, ktorý by dokázali žalobcovia reálne vyčíslieť, už s ohľadom na zákonný podiel nadobudnutý z dedičstva, ktorý predstavoval v prípade X. V. 1/12-inu z výmery asi 7267 m². Je nepochybné, že po por. X. V. nadobudli majetok dedením žalobcovia (aj pôvodný žalobca v 2. rade) podľa osvedčenia o dedičstve č.k. 9D/117/2010 v rozsahu dedičských podielov aj k časti nehnuteľnosti v k. ú. Bánovce nad C., vedenej na LV č. XX v podiele X/XXX - iny. Nemajetkovú ujmu bolo možné uplatniť až za účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade splnenia stanovených zákonných podmienok. Súd dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu, nepreukázali nesprávny úradný postup, vznik škody ani príčinnú súvislosť medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom a škodou. Za daného stavu, keďže nebol preukázaný vznik škody, nemohla reálne vzniknúť ani nemajetková ujma, a to ani pri možnej aplikácii príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z., a z uvedeného dôvodu i nárok na náhradu nemajetkovej ujmy súd považoval za nedôvodný. Vzhľadom na tvrdenie žalobcov, že štát sa obohacoval na úkor ich matky, súd posúdil nárok aj podľa právnej úpravy v ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka titulom bezdôvodného obohatenia a vykonaným dokazovaním nemal preukázať, že by sa štát bezdôvodne obohatil na úkor žalobcov, resp. ich právnej predchodkyne tým, že mal využívať parcelu s pitným zdrojom. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaná nie je vlastníčkou parcely reg. C - KN č. 1687/12, na ktorej sa mal údajne nachádzať zdroj pitnej vody, ale vlastníčkou tejto nehnuteľnosti je Obec X. nad C., preto na základe uvedeného súd uzavrel, že žalovaná nie je v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia pasívne vecne legitimovaná. Z týchto dôvodov žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na to, že žalobcovia podaním zo dňa 14.6.2016 vzali späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.957,57 € s prísl., konanie v tejto časti súd zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal, lebo žalobcovia nemajú právo na ich náhradu pre neúspech vo veci a úspešná žalovaná si náhradu trov neuplatnila.

5. Rozsudok, okrem výroku o zastavení konania do výšky sumy 2.957,57 € s prísl., napadli včas podaným odvolaním žalobcovia. Odvolanie odôvodnili tým, že konanie trpí inou vadou, ktorá mohla mať na následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a vykonanými dôkazmi dospel k

nesprávnym skutkovým zisteniam, t.j. odvolacími dôvodmi podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/, c/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.). Poukázali na to, že dedičská vec č.k. 10D/124/2010 (pôvodne D/575/1996) ani v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je právoplatne ukončená. Z doterajšieho konania a dokazovania vyplynulo, že do času, kým nie je vec prejednaná v dedičskom konaní po por. X. V., nemôžu s úspechom žiadať dedičia vo vlastnom mene a pre seba zaplatenie uplatnenej peňažnej sumy. Opakovane uviedli, že nebohá X. V. svoj dedičský podiel k parcele č. XXX v kat. území X. nad C. neodpredala. Obec ako právnická osoba nemohla túto spornú časť previesť na inú právnickú osobu, resp. štát rozhodnutím nemohol obci zabrať vcelku pôdu pre výstavbu areálu predmetného sporného zdroja pitnej vody. Rozhodnutie Okresného úradu Michalovce, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zo dňa 19.1.2001 sa malo okrem Obce Bánovce, OÚ odbor katastrálny, OÚ odbor ŽP a Okresnej prokuratúry, doručiť aj (t.č. už nebohej) X. V., bytom O. B. P. XXX. Uviedli, že právo dediča na vlastníctvo k pôde patrí do inštitútu ústavnej ochrany. Postup Okresného úradu Michalovce o zabratí pôdy pre výstavbu areálu, sporného zdroja pitnej vody neuvádza hodnotu majetku, pôvodných vlastníkov, ale hlavne namietali právny titul zákonného postupu odňatia (išlo o vyvlastnenie ?) a tvrdili, že tento postup úradu nespĺňa zákonné kritéria úradného postupu, teda išlo podľa názoru žalobcov o nesprávny úradný postup a nezákonný zásah do vlastníckeho práva. Súdny komisár JUDr. Farkašovský v dedičskej veci sp.zn. 10D/124/2010 nemal ani vedomosť o nevysporiadanej parcele č. XXX v k.ú. X. n/O., nakoľko katastrálny odbor ju prečísloval. Okresný súd Rožňava dedičskú vec sp. zn. 10C/124/2000 rozhodol uznesením dňa 28.7.2016, doručil uznesenie žalobcovi v 1. rade, ktorý dedičov ale nezastupuje (dedičská vec nie je právoplatne ukončená) a ako dedičov súd uvádza dokonca zomrelého bývalého účastníka tohto konania T. V.. V ďalšej časti odvolania žalobcovia opisujú skutočnosti, ktoré im vyplývajú z cit. uznesenia súdu a uviedli, že záverom súdu nerozumejú. Nesúhlasili so záverom súdu na 6. strane „dedičského“ uznesenia OS Rožňava č.k. 10D/124/2010, že dokazovanie ohľadne parc. č. XXX k.ú. X. n/O a z neho vyplývajúce následné uznanie vlastníctva presahuje procesné možnosti konania o dedičstve. K tvrdeniu súdu na str. XX rozsudku, že areálom sporného zdroja pitnej vody vlastnícky disponuje Obec X. n. C. uviedli, že až dňa 20.6.2016 im súd doručil listiny z katastra nehnuteľností, do tejto doby sa v spise nenachádzali, preto žiaden z účastníkov konania, nielen JUDr. V., nemohli tieto dôkazy súdu predložiť, ak nimi nedisponovali a nemali možnosť sa k nim dostať úradným postupom. Uviedli, že doručujú súdu kópiu geometrického zamerania, na ktorom tmavo vyznačená časť z areálu sporného zdroja pitnej vody zasahuje do parcely č. XXX. Vyčítali súdu, že nevysvetlil „ako sa dá realizovať vlastnícke právo k dedičstvu, do ktorého zasahuje cudzí objekt?“, že nerešpektoval zásadu materiálnej pravdy v rámci dokazovania, že mal a mohol zadovážiť úplné listinné dôkazy z katastra nehnuteľností, že neoznámil účastníkom ukončenie dokazovania, ale pripravil ich k tomu, že im budú z katastra nehnuteľností doručené ftk. kúpnej zmluvy, pravdepodobne týkajúce sa X. V.. Namietali ďalej porušenie ústavného práva na prístup k súdu tým, že rozhodnutie nie je odôvodnené v súlade so zákonným postupom, na čo účastník konania má právo. Uviedli, že ani odo dňa doručenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorým bolo súdu prikázané konať bez prietahov v dedičskej veci, nebolo konanie právoplatne ukončené. Záverom oznámili odvolaciemu súdu, že sa znova so svojimi požiadavkami obrátia na Ústavný súd SR a navrhli rozsudok v napadnutej časti zrušiť, event. ho zmeniť a priznať im uplatnené nároky na škodu a ujmu s príslušenstvom.

6. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcov nevyjadrila.

7. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (§ 470 ods. 1 CSP). Z ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP vyplýva, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) súlade s cit. ustanoveniami posúdil podmienky prípustnosti a dôvody podaného odvolania podľa Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, t.j. v čase podania odvolania žalobcov (odvolanie podané 17.8.2016), prejednal odvolanie ako podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenými osobami (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov [§ 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/ CSP] a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné, uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozsudok je vecne správny, preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania, podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14.2.2018 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach č. dv. 215/2. posch., po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok i procesný postup súdu prvej inštancie v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu vymedzenom odvolacími námietkami žalobcov, pričom nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie boli neúplné alebo nesprávne, nezodpovedali vykonaným dôkazom alebo, že by súd pri svojom rozhodovaní opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, príp. vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo, alebo nesprávne aplikoval alebo interpretoval právny predpis. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom, aplikoval na vec relevantné hmotnoprávne normy, ktoré aj správne vyložil, zo zisteného skutkového stavu vyvodil zodpovedajúce právne závery o právach a povinnostiach sporových strán, a správne tak posúdil žalobcami uplatnený nárok.

11. Skutočnosti a námietky, ktoré žalobcovia uviedli v podanom odvolaní, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, nie sú spôsobilé spochybniť skutkový základ rozhodnutia ani správnosť právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, a neumožňujú ani záver o vadách konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie alebo porušenie práva žalobcov na súdnu ochranu a spravodlivý proces. Uplatnené odvolacie dôvody preto v prejednávanej veci nie sú preukázané. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na zistené skutočnosti je odôvodnený záver, že žalobcovia nepreukázali v spore splnenie zákonných predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu a nemajetkovú ujmu, ktorá im mala byť spôsobená tvrdeným nesprávnym úradným postupom a nezákonným zásahom do vlastníckeho práva v konaní o dedičstve po zomrelých právnych predchodcoch. Zároveň súd prvej inštancie uplatnený nárok správne právne posúdil aj podľa do úvahy prichádzajúcich ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa žalobcovia domáhali od žalovanej zaplata peňažnej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia získaného tvrdeným neoprávneným užívaním parcely reg. E - KN č. XXX v k.ú. X. nad C. vlastnícky patriacej ich právnej predchodkyňi X. V.. Pri tomto právnom posúdení súd dospel k správnej závere o nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovanej v danom spore po zistení, že žalovaná žiadny majetkový prospech v podobe bezdôvodného obohatenia užívaním spornej nehnuteľnosti opísaným spôsobom na úkor žalobcov, resp. na úkor ich právnej predchodkyne nezískala, keďže zdroj pitnej vody sa nachádza na parcele reg. C- KN č. 1687/12 (č. 4403) zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. X. n. C., ktorú žalovaná nevlastní a nemohla byť táto parcela ani predmetom prejednávania dedičstva po právnych predchodcoch žalobcov, lebo jej vlastníkom je C. X. nad C..

12. Súd v súlade so zákonom vyhodnotil všetky zistené relevantné skutkové okolnosti a uplatnený nárok správne právne posúdil, pri svojom rozhodovaní a v dôvodoch napadnutého rozsudku v zásade správne sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami a relevantnou argumentáciou žalobcov, pričom v rámci svojej právnej argumentácie správne akcentoval na možnosť žalobcov domáhať sa ochrany vlastníckeho práva v sporovom súdnom konaní žalobou o určenie vlastníckeho práva, príp. o určenie, že sporná nehnuteľnosť patrí do dedičstva po svojich právnych predchodcoch, ktorou aj podľa názoru odvolacieho súdu je možné účinne dosiahnuť nápravu v prípade sporu o vlastníctvo či iného tvrdeného nezákonného zásahu do vlastníckeho práva žalobcov.

13. Odvolací súd na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku i k námietkam žalobcov uvedeným v odvolaní poukazuje na to, že v konaní o dedičstve môže byť prejednaný len taký majetok alebo dlhy, o ktorých sa v dedičskom konaní nepochybne zistilo, že patrili poručiťovi v čase jeho smrti. Sporný majetok sa ako dedičstvo po poručiťovi neprejednáva vzhľadom na to, že konanie o dedičstve je konanie nesporné, preto súčasťou majetku ani dlhov poručiťoľa nebudú tie veci alebo pohľadávky, ktoré sú medzi účastníkmi sporné a na takýto majetok alebo dlhy súd pri vypořádání dedičstva neprihliadne v štádiu ich spornosti. Podľa Civilného mimosporového poriadku účinného od 1.7.2016 (CMP) ak sú majetok alebo dlhy medzi účastníkmi sporné, obmedzí sa súd len na zistenie ich spornosti; pri výpočte čistej hodnoty dedičstva na ne neprihliada (§ 198 CMP). Táto skutočnosť však nebráni účastníkom, aby sa svojho práva domáhali žalobou (mimo dedičského konania) o určenie, že poručiťel v čase smrti

bol vlastníkom veci, resp. že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, s cieľom vyriešiť spornosť v tejto otázke. O takejto žalobe rozhoduje súd v sporovom konaní, účastníkmi ktorého (buď ako žalobcovia alebo ako žalovaní) sú všetci dedičia (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 183/2009).

14. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní vytykajú nedostatky uznesenia Okresného súdu Rožňava zo dňa 28.7.2016 vydaného v konaní o dedičstve sp. zn. 10D/124/2010 a nesúhlasia so závermi súdu vyslovenými v tomto rozhodnutí, považujúc ho za nesprávne, uvedené námietky nemajú pre posúdenie prejednávanej veci podstatný význam, lebo preskúmania správnosti tohto rozhodnutia sa žalobcovia môžu domáhať prostredníctvom opravných prostriedkov podaných proti uzneseniu vydanému notárom ako súdnym komisárom (§ 69 CMP). Podľa zistení odvolacieho súdu JUDr. P. V. (v tomto spore žalobca v 1. rade) v zákonnej lehote podal odvolanie proti cit. uzneseniu a následne podal odvolanie aj proti uzneseniu č.k. 10D/124/2010-342 z 20.1.2017, ktorým súd prvej inštancie zrušil napadnuté uznesenie č.k. 10D/124/2010-315 z 28.7.2016 a následne rozhodol totožne, ako pôvodným uznesením z 28.7.2016 s tým rozdielom, že konal ako s účastníkmi aj s právnymi nástupcami po neb. T. V.. Odvolací súd poukazuje na to, že uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 3CoD/4/2017, 3CoD/5/2017 z 30.11.2017 bolo napadnuté uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 10D/124/2010-342 z 20.1.2017 potvrdené ako vecne správne po posúdení odvolacích námietok odvolateľa JUDr. P. V. ako nedôvodných a nespôsobilých ovplyvniť správnosť postupu súdu v konaní o dedičstve alebo spochybníť správnosť napadnutého uznesenia. Odvolací súd vo vzťahu k preukázane zisteným aktívam a nehnuteľnostiam poručiteľky pritom nepovažoval za relevantnú ani odvolaciu námietku odvolateľa, že nebhá X. V. svoj podiel na parcele č. XXX neodpredala a v dôvodoch cit. uznesenia poukázal na to, že v prípade sporu o vlastníctvo medzi obcou, či treťou osobou a poručiteľom nie je možné tento spor riešiť v rámci konania o dedičstve, ale je potrebné domáhať sa ochrany vlastníckeho práva všeobecnými prostriedkami občianskeho práva (uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 3CoD/4/2017, 3CoD/5/2017 u 30.11.2017).

15. Súd uviedol aj dostatočné, správne a presvedčivé dôvody svojho rozhodnutia o zamietnutí žaloby, v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 157 ods. 2 O.s.p. (od 1.7.2016 ust. § 220 ods. 2 CSP), s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, a na dôvody napadnutého rozsudku aj odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a odvolanie podané žalobcami nie je opodstatnené, preto rozsudok v napadnutej časti, t.j. okrem výroku o zastavení konania, ktorý nebol odvolaním napadnutý a preskúmaný v odvolacom konaní, bol potvrdený ako vecne správny.

17. O nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v odvolacom konaní neúspešní, preto nemajú právo na náhradu trov a žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, avšak žiadne trovy jej preukázateľne nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).